

Τ

Τ

σπείρω, γεωσπορέω-ῶ. 2) — **СИ-**
ТОМЪ ἢ РЕШЕТОМЪ. σινιάω-ῶ,
 σινιάζω, σήθω. **Σπαθ.** — **εα.** — **μαι.**
Θιάδ. ἐπίρ. ἔνθεν. **Σιάδ** ἢ
ειάδ. ἔνθα καὶ ἔνθα, ἔνθεν
 καὶ ἔνθεν, ἐντεῦθεν καὶ ἐν-
 τεῦθεν. **Σῶ ειάδ.** ἐνθένδε. **Σῶ**
ειάδ οὔβω, **ῶ** ὄνδδδ же. ἐν-
 τεῦθεν μὲν, ἐντεῦθεν δέ. **Σῶ**
ειάδ οὔβο. ἐντεῦθεν οὖν.
Εὐνοψίζ, σα. ἄρσ. (ἑλλ.) σύνο-
 ψις (= **σοβόρникъ** = **εβόρникъ**,
 βιβλίον οὕτω καλούμενον).
Εὐρτζ, α. ἄρσ. (ἑλλ.) σύρτις.

Τ

Τά. (ἀντων. δεικτ. γεν. θηλ.)
 αὐτή. 2) γεν. ἄρσ. ἀριθ. δυϊ-
 κοῦ. ἐκεῖνοι (εὐαγ. Μάρ. 16.
 13.). 3) τὰ. γεν. οὐδετ. ἀριθ.
 πληθ. αὐτά, ἐκεῖνα.
Τά же. ἐπίρ. εἶτα. = **ποτόμъ.**
Τάη. ἐπίρ. = **ῶται** = **τάηνω.**
Ταίβникъ, α. ἄρσ. μύστης.
 = **ταίβникъ.**
Ταίβница, βι. θηλ. μύστις.
Ταίνα, βι. θηλ. μυστήριον, μυ-

στικόν, ἀπόρρητον, ἀπόκρυ-
 φον. 2) ἐκκλησιαστ. = **ΤΑΗ-**
СТВО.

Ταίβникъ, α. ἄρσ. μυστικός,
 μύστης, ὁ ἐξ ἀπορρήτων.
 = **ταίβникъ.**

Ταίновόδство, еши. — **ство-**
вахъ. μυσταγωγέω-ῶ.

Ταίновождъ, дшн. παρτ. — **во-**
дѣхъ (καὶ **дѣхъ**) καὶ πλέον
 οὔ. = **τῶ** προηγ.

Ταίньственный, αλ, σε. ἐπίθ. μυ-
 στηριώδης, μυσικός. = **ΤΑΗ-**
ный 2. σημασ.

Ταίньственнъ (-нѣ) ἐπίρ. μυ-
 στηριώδως, μυσικῶς. = **ΤΑΗ-**
нъ 2. σημασ.

Ταίньство, α. οὐδ. μυστήριον
 (ἐκκλησιαστ.) ἴδε καὶ **τάηνα.**

Ταίньнѣ, αλ, σε. ἐπίθ. λαθραῖος,
 ἄδηλος, μυστικός. 2) = **ΤΑ-**
ньственный.

Ταίньѣ. ἐπίρ. μυστικῶς. καὶ
 = **τῶ** ἐπομ.

Ταίньω. ἐπίρ. λάθρα, κρυφίως,
 κρυφῆ, κρύφα. = **ΤΑΗ.** 2) = **ΤΑ-**
ньственнъ.

Таковѣй, αλ, δε. ἐπίθ. τοιοῦ-
 τος, τοιαύτη, τοιοῦτον. τοι-
 ουτότροπος. **Σταковыиъ ῶ-**
бразомъ. τοιουτοτρόπως.